

som saadan. Derimod kender baade dansk og norsk Ret i Forvejen Underpant i Skibe, og her gælder det da netop om at fuldkommengøre Retsinstitutet, saa at det paa bedst mulige Maade kan svare til sit Djemed.

Denne Sondring har udbræget sig i Affattelsen af Sølovsudkastets § 5 henholdsvis i den dansk-norske og den svenske Tekst.

Umuligheden af en fælles Ordning af Rederiregistreret indbyrdes tilstrækkelig af den forskellige Udstrækning, i hvilken de tre Rigers Lovgivninger have paabudt Rederiers Anmeldelser til Handelsregistret; jfr. dansk Lov 1. Marts 1889 § 35, som slet ikke nævner dem; Svensk L. 13. Juli 1887 § 8, 3dje Stykke, som medtager de Rederier, der udgøre Aktieselskaber; og norsk Lov 17. Maj 1890 § 35 b og c, som medtager baade Aktieselskaber og andre Selskaber, der drive Skibsrederi, undtagen almindelige Partrederier.

Der har derfor ikke været anden Udvej, end den valgte, at Udkastet til Søloven har udtalt de fælles ledende Grundsatninger for Registreringen — hvilket den dansk-norske Tekst af Udkastets § 5 ifølge det anførte har kunnet gøre i fuld Samstemning om den privatretlige Registrerings Væsen og Djemed i begge Lande — medens selve Grundsatningernes mer eller mindre afvigende Gennemførelse er forbeholdt de enkelte Landes Lovgivning.

Ligesom Forslag til Registreringslove ere blevne fremsatte i de to andre Lande, har derfor ogsaa den danske Sølovskommission i Henhold til de anførte Betragtninger udarbejdet foranstaaende Forslag til en Registrationslov, som Sølovsudkastet benævner den, om Skibes Registrering m. v., som indeholdende for Danmarks Vedkommende den fornødne Udfyldning af Forslaget til den fælles nordiske Sølov.

Til Grund for nærværende Forslag ligger den gældende danske Lov 13. Marts 1867, hvis vigtigste Kilde er den engelske Merchant Shipping Act af 1854, og som gennem en lang Arrække har vist sin praktiske Brugelighed. De Tilføjelser og Endringer, som den har modtaget, ere for den væsentligste Del en Følge af den ny privatretlige Betydning, der er tillagt Registreringen, saa vel som af forskellige andre Lovens Indholds Omraade vedrørende Bestemmelser i det ny Udkast til Sølov.

Da disse Forøgelser have gjort Lovforslaget temmelig udførligt, saa at det tæller 71 Paragraffer, har Kommissionen derhos for Oveskuellighedens Skyld anset det for heldigt at samle Indholdet i en Flerhed af Afsnit, hvert med sin særskilte Indholds Angivelse.

I. Registrerings-Pligten.

Fra et rent systematisk Synspunkt kunde det vel være tvivlsomt, om dette Afsnit har nogen virkelig Berettigelse til at opføres som saadant, da Bestemmelsen om Skibes Registrering snarere hører hjemme i Afsnit III foran § 8. Derved vilde der ogsaa fremkomme den rette Sammenhæng mellem §§ 1 og 8—10, hvilke sidste ikke godt kunne henflyttes efter § 1, fordi de forudcættede Bestemmelserne om Registrerings-Myndighedene, der først følge efter i Afsnit II, ligesom ogsaa selve § 1 forudsætter Tilværelsen af det Skibsregister, der først omtales i § 4. Naar Kommissionen trods disse systematiske Betæneligheder dog har beholdt den foreslaaede Ordning, er det slet af et praktisk Hensyn til Borgerne, hvem Loven vedkommer, idet man har ment at burde fremhæve den Hovedforpligtelse, som Loven paalægger dem, saa klart og bestemt som muligt og derfor har stillet den i Spidsen for hele Loven.

Til § 1.

Hvad der er bestemt i denne Paragraf, er i det hele taget i Overensstemmelse med den gældende Rets Regler; jfr. Lov 13. Marts 1867 om Skibes Maaling § 1; Lov j. D. om danske Skibes Registrering §§ 1 og 2. Dog er der enkelte Forskelligheder. Ifølge sidstnævnte Lov ere saaledes Skibe af og under 20 Register-Tons, som alene benyttes i indenrigsk Fart, undtagne fra Registreringspligten, idet de kun paa Forlangende kunne blive fuldstændig registrerede. Denne Undtagelse er en naturlig Følge af den Rendsgerning, at Registreringen nu kun tjener som Forudsætning for at faa Skibets Nationalitet legitimeret, hvortil der væsentlig kun bliver Trang i udenrigsk Fart. Men naar Registreringen, som i det foreliggende Lovforslag, tillige har privatretlig Betydning, saa at der gælde ganske andre Regler om Ejendomsoverdragelser og Pantstæninger af registreringspligtige Skibe, end af andre, saa er det en Selvfølge, at Grænsen for Registreringspligten ikke kan drages efter Hensynet til den Fart, hvori Skibene benyttes, da dette vilde afføde haabløs Forvirring og Usikkerhed i Omsetningsreglerne, men at den maa være sat absolut efter Størrelsen, saaledes som slet er i Lovforslaget.

At Udstrækningen af Registreringspligtens Indtræden her i Overensstemmelse med Sølovsudkastets § 2 er sat til 20 Tons inklusiv, medens de 20 Tons i Lov 13. Marts 1867 § 2 ere regnede eksklusivt, er uden videre praktisk Betydning; men førstnævnte Affattelse turde dog være at foretrække, da den